

01

EN SHERTAT I ELS ANYELLS DE LLET

Font:
Najla Ould Salek
És del Sàhara
Occidental i viu a
Santa Perpètua de
Mogoda.

En el pasturatge de la vida beduïna, els anyells de llet no solien sortir a pasturar amb el bestiar adult, es quedaven al costat de les haimes dels pastors mentre aprenien a pasturar amb les herbetes tendres que creixien al voltant de les tendes i els infants els vigilaven.

De vegades, els anyells de llet sortien dels límits del seu terreny i anaven a pasturar als terrenys de les haimes veïnes. Llavors, els petits pastors avisaven les mares perquè els anessin a buscar i els tornessin als seus corrals.

Un bon dia, com de costum, en Shertat estava buscant menjar i va trobar uns anyells petits i tendres que estaven pasturant al voltant de la seva haima. Es va abalçar sobre seu i va començar a perseguir-los. Els animalets van córrer cap a la haima del seu pastor i hi van arribar morts de por. En Shertat, concentrat a enxampar-los, havia corregut tant que no s'havia adonat d'on era fins que no va ser a l'interior de la haima davant de la cara enfadada del pastor. Quan se'n va adonar, no sabia com justificar la seva actitud i li va dir: "Hauries de vigilar més els teus anyellets perquè són ells els que m'estaven molestant."

En la narrativa sahrauí és característic que els animals parlin, tinguin qualitats humanes i es relacionin amb els humans. El més conegut d'aquests personatges és en Shertat, un animal molt semblant a un ós. En Shertat cau sempre en els més catastròfics errors a causa de la seva malaptesa, les males formes i la golafreria. Es tracta de defectes que en la societat sahrauí són malvistos, encara que en els contes fan molta gràcia. En Shertat és un personatge que es posa com a exemple del que no s'ha de fer, i els seus contes estan tan arrelats en la societat sahrauí que fins i tot algunes expressions que hi apareixen s'utilitzen per criticar un determinat comportament no acceptat per l'opinió pública.

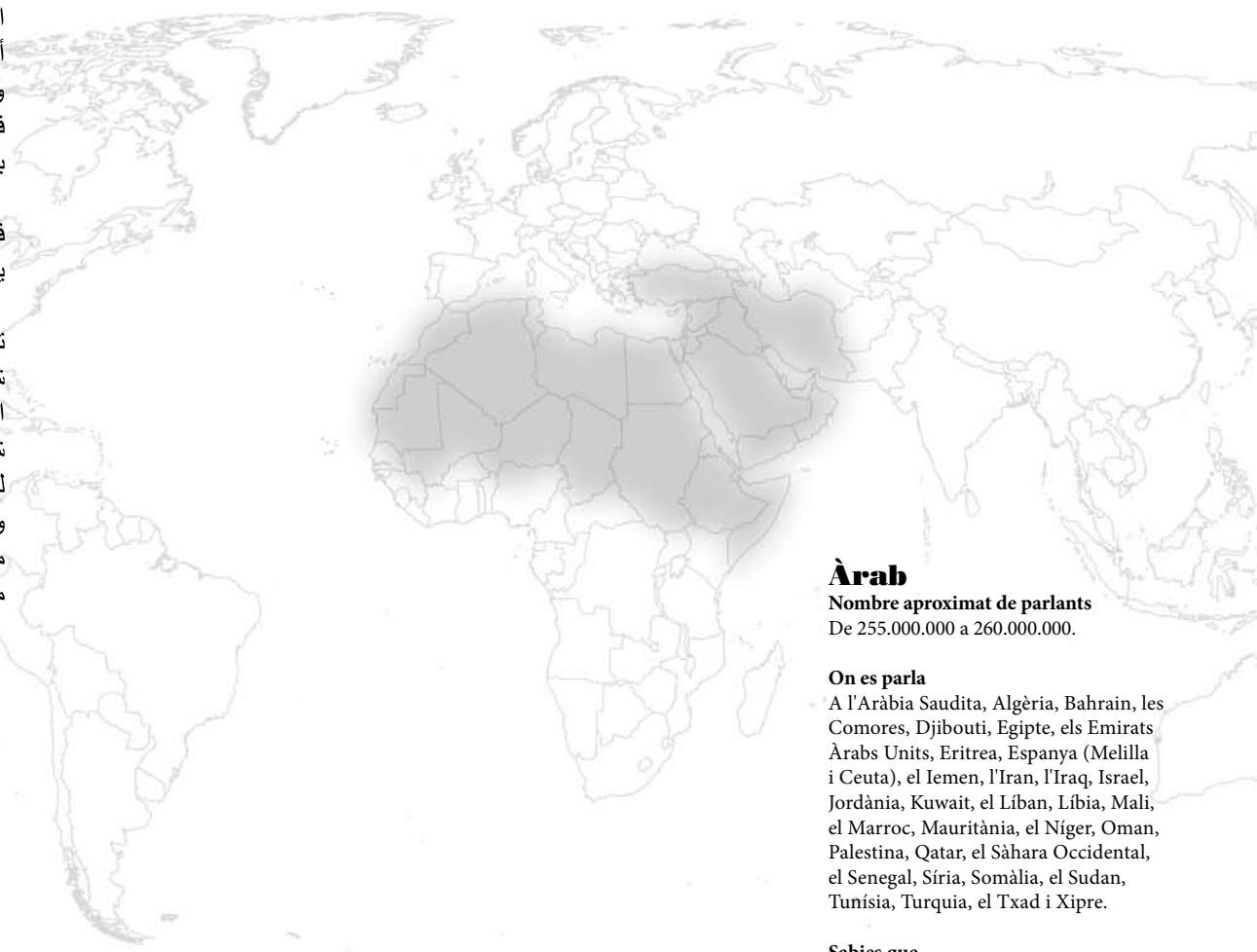
شترات و الخرفان

من عادات الصحراويين في رعي الغنم أن يبقوا على الخرفان بجوار الخيمة، باعتبار أنها حديثة الولادة ولا تستطيع الرعي وحدها. و يتولى عادة الأطفال الصغار مهمة مراقبتها.

في بعض الأحيان، تبتعد الخرفان عن خيمة مالكيها وتتبع الأعشاب التي تنمو بالجوار و في كثير من الأحيان يؤدي بها ذلك إلى الوصول إلى الخيمة المجاورة. كان لجيران شترات بعض الخرفان و في صبيحة يوم من الأيام، أدى بها بحثها عن الأعشاب إلى الوصول إلى خيمة شترات فرأها. و كعادته كان يبحث عن ما يأكله، فأراد أن يحصل على واحدة منها ليأكلها فبدأ بالجري ورائها. أصيبت الخرفان بالذعر و جرت بكل ما أوتيت من قوة باتجاه خيمة مالكيها.

و في خضم هذا السباق المجنون لم يدرك شترات أنه دخل خيمة جيرانه، فلمّا أدرك ذلك، توقف و نظر إلى جيرانه قائلاً:
يا قوم، لما لا تمسكون خرفانكم، إنها لا تكل عن مضايقتنا.

تقديم للرواية الشعبية الصحراوية شترات و الخرفان.
شترات هو احد ابرز الأبطال الأساسية في الروايات الشعبية في ثقافة سكان الصحراء الغربية، و هو يمثل الدب، و لكنه يتصف بسمات آدمية. شخصية شترات هي شخصية غريبة الأطوار، يقوم بتصرفات غير لائقة و مناقضة للعادات السليمة للمجتمع الصحراوي.
و عادة ما تكون روايات شترات فكاهية، ولكنها تحمل دائماً ضمناً نقداً بناءاً من أجل إعطاء النشء أمثالا على ما يجب تفاديه من تصرفات مناقية لما هو متفق على انه مقبول بين أفراد المجتمع.

Àrab

Nombre aproximat de parlants
De 255.000.000 a 260.000.000.

On es parla

A l'Àrabia Saudita, Algèria, Bahrain, les Comores, Djibouti, Egipte, els Emirats Àrabs Units, Eritrea, Espanya (Melilla i Ceuta), el Iemen, l'Iraq, Israel, Jordània, Kuwait, el Líban, Líbia, Mali, el Marroc, Mauritània, el Níger, Oman, Palestina, Qatar, el Sàhara Occidental, el Senegal, Síria, Somàlia, el Sudan, Tunísia, Turquia, el Txad i Xipre.

Sabies que...

Sota el concepte de llengua àrab s'inclouen tant l'àrab literari com les nombroses varietats dialectals, derivades de l'àrab clàssic, que es parlen actualment (la que es parla al Sàhara Occidental i a Mauritània és el Hassania). Aquestes varietats són bàsicament orals i de vegades tan allunyades les unes de les altres que els parlants d'una poden no entendre els parlants d'una altra.